

A בס"ד

Intro

Today we will learn בע"ה of מציעא דף כ"ז of מסכת בבא מציעא. Some of the topics we will learn about include.

The Pasuk specifies four lost items;

- שור, an ox;
- שה, a sheep;
- חמור, a donkey;
- שמלה, a garment;

The Gemara explains

שור
דאפילו לגיזת זנבו
Even if he finds a cheap item such as an ox's tail, the finder must return it to the owner.

חמור
דאפילו חמור בסימוני האוכף
If there was a saddle with a סימן, on a donkey with no סימן, if someone claims both and gives only a סימן for the saddle, the donkey is also returned to him.

שמלה
שיש בה סימנין ויש לה תובעין
The obligation for השבת אבידה applies only to an item that is similar to a שמלה, a garment, in that it usually has a סימן, an identifying mark, and it has an owner, as a garment is man-made.

B The Machlokes in a Braisa regarding the source for the Halachah of

אבידה שאין בה פרוטה
פטור

There is no obligation to return a lost item worth less than one פרוטה.

The question of
סימנין דאורייתא או דרבנן
Is a general סימן considered valid proof to claim a lost item, מדאורייתא, or only מדרבנן?

A

שור
דאפילו לגיזת זנבו

חמור
דאפילו חמור
בסימוני האוכף

שמלה
שיש בה סימנין
ויש לה תובעין

B

אבידה
שאין בה פרוטה
פטור

סימנין
דאורייתא או דרבנן

C נפקא מינה לאהדורי גט אשה בסימנים
The distinction lies in whether a שליח, a messenger, can use a סימן to identify a lost divorce document that was meant to be delivered to someone's wife.
This is a דאורייתא issue, because if this is not the lost Gett and it was not written לשמה, for this woman, אינה מגורשת
She is not divorced, and remains a אשת איש who is forbidden to remarry.

If we say
סימנין דאורייתא
מהדרינן
It is a valid סימן even regarding the Issur איש איש.
However, if we say
סימנין דרבנן
לא מהדרינן
Then it is a valid סימן only for a אבידה that is ממון, because הפקר ב"ד הפקר, the רבנן have complete control of all property.
However, it is not a valid סימן regarding the Issur איש איש which is מדאורייתא.

The Machlokes regarding
מעידין על השומא
Whether עדים can testify for a woman, that her husband died and she may remarry, based on a wart on a dead man's body.

C

נפקא מינה
לאהדורי גט אשה
בסימנים

מעידין על השומא

1 So let's review ...

The Mishnah discusses the Pasuk of השבת אבידה וגו' 'לא תראה את שור אחיך או את שני נדחים וגו' וכן תעשה לחמורו וכן תעשה לשמלתו וגו' וכן תעשה לכל אבידת אחיך

The Pasuk first specifies four lost items;

- שור, an ox;
- שה, a sheep;
- חמור, a donkey;
- שמלה, a garment;

And then the Pasuk generalizes

לכל אבידת אחיך, all lost items;

Zugt Di Mishnah:

אף השמלה היתה בכלל כל אלו ולמה יצאת להקיש אליה לומר לך

Why does the Pasuk need to specify שמלה?

It was already included in לכל אבידת אחיך?

Therefore the Mishnah explains שמלה is superfluous to teach

- מה שמלה מיוחדת
- שיש בה סימנין ויש לה תובעין
- אף כל דבר
- שיש בו סימנין ויש לו תובעים
- חייב להכריז

The obligation of השבת אבידה applies only to an item that is similar to a שמלה, a garment, which usually has a סימן, an identifying mark, and it has an owner, since a garment is man-made. And as Rashi explains

למעוטי מידי דידעינן ביה דמייאש

This excludes an item for which the owner was certainly מייאש and has no owner because it became הפקר.

1

השבת אבידה

לא תראה את שור אחיך או את שני נדחים וגו' וכן תעשה לחמורו וכן תעשה לשמלתו וגו' וכן תעשה לכל אבידת אחיך

All lost items

אף השמלה היתה בכלל כל אלו ולמה יצאת להקיש אליה לומר לך

מה שמלה מיוחדת
שיש בה סימנין ויש לה תובעין
אף כל דבר
שיש בו סימנין ויש לו תובעים
חייב להכריז

The obligation of השבת אבידה applies only to an item that is similar to שמלה, a garment, which usually has a סימן, and it has an owner, since a garment is man-made.

And as Rashi explains

למעוטי מידי דידעינן ביה דמייאש

This excludes an item which the owner was certainly מייאש and has no owner because it became הפקר.

2 The Gemara discusses the reasons the other three items are mentioned in the Pasuk:

1.

חמור

The word חמור is superfluous to teach

דאפילו חמור בסימני האוכף

If there was a saddle with a סימן, on a donkey with no סימן, and someone claims both and gives a סימן only for the saddle, the donkey is also returned to him. However, from the word שמלה alone we would have said

בסימנין דגופה

A סימן is accepted only for the actual item that it is in, such as the סימן of a garment, but not for another related item.

2.

שור

The word שור teaches

דאפילו לגיזת זנבו

Even if he finds a cheap item such as an ox's tail, the finder must return it to the owner.

2

1

וכן תעשה לחמורו

The word חמור is superfluous to teach

דאפילו חמור בסימני האוכף

If there was a saddle with a סימן, on a donkey with no סימן, and someone claims both and gives a סימן only for the saddle, the donkey is also returned to him.

However, from the word שמלה alone we would have said

בסימנין דגופה

A סימן is accepted only for the actual item that it is in, such as the סימן of a garment, but not for another related item.

2

לא תראה את שור אוזיך

דאפילו לגיזת זנבו

Even if he finds a cheap item such as an ox's tail, the finder must return it to the owner.

3

3.

שה

The Gemara initially says that the word שה teaches לגיזותיו

Even if he finds a cheap item such as a sheep's wool, the finder must return it to the owner.

However, the Gemara asks

ולכתוב רחמנא שור דאפילו לגיזת זנבו וכ"ש שה לגיזותיו

The Pasuk needed only to mention שור but not שה as a tail is cheaper than wool, and even so he is obligated to return it?

Therefore, the Gemara concludes

חמור דבור לרבי יהודה

ושה דאבידה לדברי הכל קשיא

The word שה is indeed apparently superfluous.

=====

3

3

או את ש"י

לגיזותיו

Even if he finds a cheap item such as a sheep's wool, the finder must return it to the owner.

?

ולכתוב רחמנא שור

דאפילו לגיזת זנבו

וכ"ש שה לגיזותיו

The Pasuk needed only to mention שור but not שה as a tail is cheaper than wool, and even so he is obligated to return it?

חמור דבור לרבי יהודה
ושה דאבידה לדברי הכל

קשיא

The word שה is indeed apparently superfluous.

4 The Gemara cites a Machlokes in a Braisa regarding the source for the Halachah of אבידה שאין בה פרוטה פטור
There is no obligation to return a lost item worth less than one פרוטה.

The Pasuk reads
אשר תאבד ממנו ומצאתה

The תנא קמא says the source is in the words אשר תאבד
The item must be considered a loss to its owner;
פרט לאבידה שאין בה שוה פרוטה
This excludes an item worth less than one פרוטה, since it's not a loss to its owner.

רבי יהודה says the source is in the word ומצאתה
The item must be considered a gain to the finder;
פרט לאבידה שאין בה שוה פרוטה
This excludes an item worth less than one פרוטה, since it's not a gain to the finder.

אביי says
משמעות דורשין איכא בינייהו
מר נפקא ליה מאשר תאבד
ומר נפקא ליה מומצאתה
There is no actual Halachic difference between the תנא קמא and רבי יהודה; they merely disagree in which word is the source for this Halachah.

4

כריתא

אבידה שאין בה פרוטה פטור

There is no obligation to return a lost item worth less than one פרוטה.

אשר תאבד ממנו ומצאתה

<p>רבי יפודק</p> <p><i>The item must be considered a gain to the finder</i></p> <p>פרט לאבידה שאין בה שוה פרוטה</p> <p><i>This excludes an item worth less than one פרוטה, since it's not a gain to the finder.</i></p>	<p>תנא קמא</p> <p><i>The item must be considered a loss to its owner</i></p> <p>פרט לאבידה שאין בה שוה פרוטה</p> <p><i>This excludes an item worth less than one פרוטה, since it's not a loss to its owner.</i></p>
---	---

אביי

מר נפקא ליה מאשר תאבד ומר נפקא ליה מומצאתה

There is no actual Halachic difference between the תנא קמא and רבי יהודה; they merely disagree in which word is the source for this Halachah.

5 רבא says that there is an actual Halachic difference, as follows:
 Both the תנא קמא and רבי יהודה agree regarding פרוטה שהוזהרה פטור
 If at the time the item was lost it was worth a פרוטה, but at the time it was found it was worth less than a פרוטה, there is no obligation to return it, because the Pasuk specifies ומצאתה.
 And both also agree regarding פרוטה שהוקרה פטור
 If at the time of מציאה the item was worth a פרוטה, but at the time of אבידה it was worth less than a פרוטה, there is also no obligation to return it, because the Pasuk specifies אשר תאבד.
 They disagree only regarding פרוטה שהוקרה והוזהרה וחזרה והוקרה
 If the item was worth a פרוטה both at the time of אבידה and at the time of מציאה, but it was worth less than a פרוטה in between;
 The תנא קמא holds the primary source is from אשר תאבד
 And מצאתה teaches also the time of מציאה;
 בשעת אבידה ובשעת מציאה
 Therefore חייב, there is an obligation to return the item, because the item was worth a פרוטה during both the time of אבידה and מציאה.
 While according to רבי יהודה the primary source is from ומצאתה
 And אשר תאבד teaches משעת אבידה ועד שעת מציאה
 FROM the time of אבידה;
 Therefore פטור, there is no obligation to return this item, because the item must be worth a פרוטה continuously from the time of אבידה until the time of מציאה.
 =====

5

רבא

There is an actual Halachic difference:

<p>The תנא קמא and רבי יהודה agree regarding פרוטה שהוזהרה פטור <i>If at the time it was lost it was worth a פרוטה, but at the time it was found it was worth less than a פרוטה, there is no obligation to return it, because the Pasuk specifies ומצאתה.</i></p>	<p>The תנא קמא and רבי יהודה agree regarding פרוטה שהוקרה פטור <i>If at the time of מציאה the item was worth a פרוטה, but at the time of אבידה it was worth less than a פרוטה, there is also no obligation to return it, because the Pasuk specifies אשר תאבד.</i></p>
--	---

They disagree only regarding פרוטה שהוקרה והוזהרה וחזרה והוקרה
If the item was worth a פרוטה both at the time of אבידה and at the time of מציאה, but it was worth less than a פרוטה in between;

<p style="text-align: center;">רבי ירושלמי</p> <p>The primary source is from ומצאתה And אשר תאבד teaches משעת אבידה ועד שעת מציאה From the time of אבידה; <i>Therefore he is פטור from returning this item, because the item must be worth a פרוטה continuously from the time of אבידה until the time of מציאה.</i></p>	<p style="text-align: center;">תנא קמא</p> <p>The primary source is from אשר תאבד And ומצאתה teaches also the time of מציאה; בשעת אבידה ובשעת מציאה <i>Therefore חייב to return the item, because the item was worth a פרוטה during both the time of אבידה and מציאה.</i></p>
--	--

6 The Gemara proceeds with a question איבעיא להו סימנין דאורייתא או דרבנן Is a general סימן considered valid proof to claim a lost item, מדאורייתא, or only מדרבנן? As the Gemara explains; נפקא מינה לאהדורי גט אשה בסימנים The distinction lies in whether a שליח, a messenger, can use a סימן to identify a lost divorce document that was meant to be delivered to someone's wife. This is a דאורייתא issue, because if this is not the lost Gett and it was not written לשמה, for this woman, אינה מגורשת, she is not divorced, and remains a איש אשת איש who is forbidden to remarry.

Therefore, if סימנין דאורייתא מהדרינן It is a valid סימן even regarding the Issur איש אשת איש. If סימנין דרבנן לא מהדרינן It is a valid סימן only for an אבידה which is an issue of ממוון, because of הפקר ב"ד הפקר, the רבנן have complete control of all property. However, it is not a valid סימן regarding the Issur איש אשת איש which is דאורייתא.

6 איצטא אבו **סימנין דאורייתא או דרבנן** *פקא מינה לאהדורי גט אשה בסימנים* The distinction lies in whether a שליח, a messenger, can use a סימן to identify a lost divorce document that was meant to be delivered to someone's wife. This is a דאורייתא issue Because if this is not the lost Gett and it was not written לשמה, אינה מגורשת and remains a איש אשת איש who is forbidden to remarry.

 If **סימנין דרבנן לא מהדרינן** It is a valid סימן only for an אבידה which is an issue of ממוון, because of הפקר ב"ד הפקר, However, it is not a valid סימן regarding the Issur איש אשת איש which is דאורייתא. If **סימנין דאורייתא מהדרינן** It is a valid סימן even regarding the Issur of איש אשת איש.

7 The Gemara attempts several proofs to resolve this question: 1. From our Mishnah that derives from the word שמלה מיהודה שיש לה סימנין ויש לה תובעין חייב להכריז אף כל דבר שיש לו סימנין ויש לו תובעין חייב להכריז This implies that שמלה is the source for סימנין, and סימנין דאורייתא.

The Gemara explains however תנא תובעין אצטריכא ליה סימנין כדי נסבא שיש לו תובעין ויש לו שמלה, that the owner was not מייאש, and the Mishnah merely mentions סימנין incidentally.

7   מה שמלה מיוחדת שיש בה סימנין ויש לה תובעין אף כל דבר שיש בו סימנין ויש לו תובעין חייב להכריז This implies that שמלה is the source for סימנין, and that סימנין דאורייתא **תנא תובעין אצטריכא ליה סימנין כדי נסבא** יש לו תובעין ויש לו שמלה, that the owner was not מייאש, and the Mishnah merely mentions סימנין incidentally.

8 2. The Braisa cites the Pasuk
 והיה עמך עד דרוש אחיך אותו
 The finder keeps the אבידה until the owner asks for it. The Braisa asks
 וכי תעלה על דעתך שיתננו לו
 קודם שידרשנו
 It is self-understood that the finder cannot return it before the owner asks for it?

Therefore, the Braisa explains that the word דרוש אחיך does not mean that the owner asks the finder, but in reverse, the finder asks the owner;
 דרשהו אם רמאי הוא או אינו רמאי
 The finder must inquire if the one who claims the אבידה is a swindler or an honest person.
 The Gemara initially assumes that the דרישה is accomplished through סימנין, and this proves that דאורייתא.

The Gemara concludes however that perhaps סימנין דרבנן
 And the דרישה is accomplished only through עדים, witnesses, who testify that the item belongs to him.

8 2
 והיה עמך עד דרוש אחיך אותו
 The finder keeps the אבידה until the owner asks for it.

?
 וכי תעלה על דעתך שיתננו לו
 קודם שידרשנו
 It is self-understood that the finder cannot return it before the owner asks for it?

והיה עמך עד דרוש אחיך אותו
 Does not mean the owner asks the finder, but that the finder asks the owner;
 דרשנו אם רמאי הוא או אינו רמאי
 The finder must inquire if the one who claims the אבידה is a swindler or an honest person.

The Gemara initially assumes that the דרישה is accomplished through סימנין, and that this proves that

סימנין דאורייתא

X
 סימנין דרבנן

והיה עמך עד דרוש אחיך אותו
 The דרישה is accomplished only through עדים, who testify that the item belongs to him.

9 The Gemara wants to say that the question of סימנין דאורייתא is actually a Machlokes in a Braisa: אין מעידין על השומא
 The Gemara holds תנא קמא עדים cannot testify for a woman, that her husband died and she can remarry, based on a wart on a dead man's body.
 ואלעזר בן מהבאי אומר מעידין על השומא עדים can testify based on a wart on a dead man's body.

The Gemara initially assumes that the Machlokes is as follows
 The תנא קמא holds סימנין דרבנן
 Therefore, it is not a valid סימן regarding איש.
 While אלעזר בן מהבאי holds סימנין דאורייתא
 Therefore, it is a valid סימן even regarding איש.

The Gemara says that this is not necessarily so. Perhaps all agree that סימנין דאורייתא
 And the reason the תנא קמא holds that a wart is not a סימן, is either because he holds שומא מצויה בבן גילו
 Others may have the same wart, and therefore it's not a סימן at all.
 OR
 סימנין עשויים להשתנות לאחר מיתה
 A wart will change its appearance after a person dies, and therefore it's not a סימן at all.

While אלעזר בן מהבאי holds both אין שומא מצויה בבן גילו
 AND סימנין אין עשויים להשתנות לאחר מיתה

OR, perhaps all agree that סימנין דרבנן
 And the reason אלעזר בן מהבאי holds that a wart IS a סימן, is because he holds שומא סימן מובהק הוא
 A wart is so strong and unique that even מדאורייתא it's a good סימן

While the תנא קמא holds שומא לאו סימן מובהק הוא
 A wart is not so strong and unique, and מדאורייתא it is not a good סימן.

This discussion continues in the next Daf.

9 The question of סימנין דאורייתא is actually a Machlokes in a Braisa:

כרייתא

<p>אלעזר בן מהבאי מעידין על השומא עדים can testify based on a wart on a dead man's body.</p>	<p>תנא קמא אין מעידין על השומא עדים cannot testify for a woman, that her husband died and she can remarry, based only on a wart on a dead man's body.</p>
<p>↓ סימנין דאורייתא Therefore, it is a valid סימן even regarding איש.</p>	<p>↓ סימנין דרבנן Therefore, it is not a valid סימן regarding איש.</p>
<p>⊗ Perhaps all agree that סימנין דאורייתא</p>	
<p>While אלעזר בן מהבאי holds A wart is a good סימן</p>	<p>The תנא קמא holds A wart is not a סימן</p>
<p>↓ אין שומא מצויה בבן גילו</p>	<p>↓ שומא מצויה בבן גילו Others may have the same wart.</p>
<p>↓ סימנין אין עשויים להשתנות לאחר מיתה</p>	<p>↓ סימנין עשויים להשתנות לאחר מיתה A wart changes its appearance after a person dies.</p>
<p>OR, perhaps all agree that סימנין דרבנן</p>	
<p>While אלעזר בן מהבאי holds A wart is a good סימן</p>	<p>While the תנא קמא holds A wart is not a סימן</p>
<p>↓ שומא סימן מובהק הוא A wart is so strong and unique that even מדאורייתא it is a good סימן.</p>	<p>↓ שומא לאו סימן מובהק הוא A wart is not so strong and unique, and מדאורייתא it is not a good סימן.</p>